

و چندی بعد از بیرون نمودن بایست باغشوه مغرب یک لیکن بهین و طعام سکون را در او بایست
نیز در دارچینی و هل بیدارم داشته باشد و با شیر و کنور و شیرین برست هلد زرد
برست هلد سیاه برست هلد کاید برست بیلر فلفل حبو سکونید سکوناندر افی
از عطاران هفت یوم بخورند در روزهای آن هفت روز طایر را غمزه
کرد و زرد و **حب کاذب** مجرب است باین تفصل هلد سیاه هلد زرد مصطکی حداد
زرد و یونجه اصل مثل اوزق مرنگ مرده سکون سف یا سکونید مخلوط اجزاء
اجزاء را حب نموده هر چه بقدر جسته هر کس بلا مشقه قوه بدی بخورد چنانچه آدم بهر قوه
باشد بقدر ده حب و لکن ضعیف الماعی بقدر هفت و شش حب بخورند بدین ترکیب و اگر کم
نمودند که فری برود و در روز سکونین یا فضاء خشکی رفیق بخورند اگر کوبت یا آب
انار یا آرد هندوانه که جمع در طبابت واقع خواهد کرد بسیار بسیار مجرب است و مصطفی

[illegible]

بمع کینه یا قوت مرادید مایلان هم نبات معری عاقده و فلفل سفید کف در
 شاه و این عده را قندمان طلا انداخته و سر به یکدیگر بچونده اند و برین نرم کوفته
 و بختی با کبیری یا آب بخورده و اینا کینه شک نماید بعد از آن صلا کرده و بچشم کند
 انچه انچه نوله تولا کلدان داری اسفزه فاشه ماس و نان زردی
 از هر یک شش خود نرم کوفته بعد با سفید تخم مرغ ستره بر روی کاغذی که با خود
 کرده باشند تنگ بر سر هر جان سرچسبیده اگر زن باشد آن موضع را در آن می خورده
 انچه انچه عباد کلدان است انرا باند مایلان مثل طویای که باقی شایع
 مراد کشته سر اقامت کشته دوع انچه نوله بده کیکل کشته
 مع عرب اینون کلدان فارسی فلفل مرغیان سفید تخم بعد امتیاع شایع
 برینا آب اینها با سفید تخم کد بر سر خاد نماید حب چشم مرغی
 یک استار ترال هفت تن زده مکرر در دهان و در شفا و حق که در جیب
 و در مرد باغ است انچه از کار اقله ای طلا و نقره است مع عرب سفید
 قلع از هر یک دو مثقال مع واسق و در آب حل کند و اینا هادی و یکوا
 نرم کوفته و بختی بدان بپوشند شایع سازند انچه انچه در
 صعبه باشد سفید باغ مع عرب اصف کیکل سفید سفید تخم مرغ
 شایع سیاه کند انچه سیاه کرد با دهای چشم و اما اسوار و دروغ کند
 مکرر

بمع کینه

انچه عباد

نوله بده

حب چشم

شایع

شایع

شایع

مسوخته اقامت کیکل سفید مع عرب سبیل الطیب مرغیان باب با دای شایع
 شایع انچه سیاه روشای که عرب سبیل و اینا دای نوله و نان
 اندامی نقره و طلا و مرادید ناخن از هر یک و مثقال کافور و مشک از هر یک
 و یک صلا کرده باید بپوشند و شفا سازد بوقت حاجت بکار برند
 انچه عباد چشم هادی زرده و نان زردی برینا آب کلدان نوله و مایل مرغی
 دار فلفل اقلان طلا طویای که باقی فلفل سفید و اسفزه
 هم بنا بر سفید و عباد و زردی طویای و فلفل کرمای مایلان مرغی
 نبات معری شاه دای عده کف در با فلفل سفید و اسفزه مجموع اینها را
 کوفته و بختی در چشم کند انچه عباد و فارسی و بختی چشم و آب
 در نظارت در سفید و بخورده کف در با بخورده نوله و در معنی مفرود مثل طویای
 مسوخته مفرود کلدان سفید و مفرود اینون معرب و بخورده خار و دروغ عاقده چشم
 انچه نرم کرده از هر یک یک کوبه با میل در چشم کشید انچه با سیاه
 همه که چشم فلفل سفید ام دار فلفل ام نوله و در لاصوع ام مشک سر ۳۳
 توان ۳۳ طویای سفید ام طویای که باقی ۳۳ اسفزه ۳۳ مرغی ۳۳
 فریون ام شایع مرغیان ام مایلان ام اقلان طلا ام اندامی نقره ام نرم کرده
 و برینا نوله در چشم کند انچه در چشم کند ام طویای سفید

نوله بده

انچه عباد

نوله بده

حب چشم

شایع

شایع

شایع

سر شک ام چشم ۳۳ فلفل و بخورده مثل طویای سفید هم مسوخته نیم تولا
 نیم زده سفید نیم نوله و در معنی نیم فلفل سفید نیم نبات سفید نیم از هر یک یک کوبه
 در چشم کشد حواصی و در انچه عباد چشم اندامی طلا سر لاصوع ام
 مرغی ۳۳ مرادید ام مرغیان معرب ام زردی مرغی ۳۳ مایل مرغی ام طلا
 حل کرده نیم نوله کف در ام فلفل سفید ام دار فلفل ام یا قوت نیم لعل بختان نیم
 لاجون نیم صفت سفید ام که باقی شایع ام فریون نیم از هر یک یک کوبه و در
 کسد انچه در چشم تولا نیم زده مکرر در دهان و در شفا و حق که در جیب
 تولا در مکرر و در کف نماید و بعد صاف نموده اینا هادی و یکوا
 نموده عباد بوقت حاجت بکار برد هم انچه در با سیاه سفید
 آید قدری کف کند اولا کوبه که کف با قدری صبر زده هر دو مساوی کرده
 داخل هم کرده نرم نمایند و برینا نوله کرده روزی ۳۳ چهار مرتبه استعمال نماید
 و بعد از آن دو شبان روزی در مکرر مکرر با زردی نوله کرده کف در
 که برینا نوله که هر کف نموده بسیار بختی بیاورد و در وقت حاجت بکار
 کرده بر روی آتش کلدان چون خوب کشد ده عده سوخت سیاه که در زمان بعد
 می شود و کف در میان و در میان اندازد تا در میان و در میان بپوشد بعد از آن این
 و در مکرر و صاف کرده آن و در میان استعمال نماید که علت داروغ کف نماید
 نوله

بمع کینه

انچه عباد

نوله بده

حب چشم

شایع

شایع

نافع و مجرب است انچه در همه سرشاید مرادید غلیظ بسیار نافع
 کیکل کوبن ام کل خطی ام نیم میدان هم برینا هم سفید تخم مرغ هم خرمایر
 ام کل خطی ام زردی چوب ۳۳ تخم مود هم زردی کوبن ۳۳ زردی خاک
 ۳۳ نخل هم تخم بیلید هم اخرا و نرم کوبه در میان سیرکای بپوشاند تا نرم
 شود تا سه روز نیم کرم کرده بر روی مازد کلدان و نماد نماید تا ماده را مستعد
 کرده منفر سازد انچه عباد و سفید کف در هر زردی و ماده مجرب است
 و در وقت زردی ام سوره ۳۳ خاک کف در ۳۳ خاک کف در ۳۳ اخرا
 نرم کوبه در میان و در وقت زردی و در میان آتش کلدان تا نیم کرم شود
 و در پس بر دارند و کاه دارد در وقت حاجت بکار برند بطریق مذکور اند
 بر روی کف مال بر روی آتش کلدان تا نیم کرم شود بعد بر روی مازد کلدان
 تا نیم کف و نوبت تا منفر شود انچه در همه حجت حجت با سیاه
 موم زرد هم سفید مرغ هم مغز قلم کاه هم زردی تخم مرغ سفید مقل زردی
 هم کوهان ستر هم باله بخت کف در مرهم سازند و در وقت حاجت بکار
 انچه در همه انچه ساقط نموند و دایه ای با سیاه حجت و در
 سفید نوله بختی ام با هم نرم صلا کرده چند نوبت بر دایه ای بپوشانند
 و اگر خواهد قدری در وقت کف در داخل نمایند و بر روی کف کلدان و بر روی

نوله بده

انچه عباد

نوله بده

حب چشم

شایع

شایع

دکتر بوا سیر خند بر مرقه فرمود
بایست تا خانه جهت بوا سیر و شفا قمعده و تر
کبود را بسوزاند تا کلسی شود با قدری ذغال بید خوب صلا کرده و پنبه را نشسته
کرده مانند بلوط یا حسته خرا در میان پنبه بکافشه اندازد و چوبی مانند نارنج
نقشیده آلوده و جوهره او را در بعد برادر در در وای کند بخود بپاشد و در وقت
حاجت بکار برده تا سه دفعه روزی یکبار بخود برادر که بسیار نافع است بعد
در غلغله گرم نشیند و اگر کرمی بود در زده تخم مرغ را با نفت سیاه آلوده کرده در غلغله
شود بعد با پنبه آلوده کرده بخود برادر
علاج همه خوج قمعده سفید البام
کافور در می آم مافوق آم ذرا آم سر ساهنای آم اجزا را در تخته قمعده مقلد با روغن
گل سرخ جو بخند و اجزا را بر او بپاشد که بر عیبت
نم کومه از روغن برین کرده در میان کار کا داخل نموده خود نافع است
برون آمدن بوا سیر این اجزا را بخورند بنایت نافع و عیبت خاکستر بران گرم افزوده
توتیای بام شیان سازند در غلغله نوبت استعانه نماید
برون آوردن بوا سیر این اجزا را بخورند سازند برین آید خاکستر مقلد از روغن بوبت
مار مستخرجا حلیل رسد و پس فصله کن اجزا را مساوی تخته بخورند نمایند
انضا بخورده همه برون آمدن بوا سیر مقلد از روغن آم بلغم آم سر
آم تخم حبشید آم اسفند آم مریم غونی آم سر با جیان آم جمیع را در روغن بوبت

شیخ ابوعبید

معالجہ خرموع

میرزا علی محمد باقر

مکتبہ اسلامیہ

گم از مداهای مذکور بر آتش بخیزند خود دهند تا بجا نوبت نافع است
 انچه از حبه استقاط داند ای بواسیر فیه یک عدد ۳۳ کدو اینج
 آم در پیغم آم در لنگه آم جلد دارم بم صلا کرده بکار برند
 مرهم از حبه بواسیر و تسکین آن مرهم کافوری بدرمق آبی مغز خاوا ۳۲ روغن
 کوهان شتر ۳۲ مرزده تخم مرغ ۳ عدد اینها را بکار برند در وقت حاجت
 مرهم از حبه بواسیر و تسکین آن مرهم کافوری بدرمق آبی مغز خاوا ۳۲ روغن
 کوهان شتر مرزده تخم مرغ و عدد اینها را بکار برند در وقت حاجت
 سیاف حبه قطع خون بواسیر و تسکین فکس فکس بید به زبان بخورد سیاف نازند
 نافع است از حبه استقامت بواسیر پیغم سفید جم تیان ۲۰ مرزده شک
 اقلیم بقیه نازد مرزده ها کنداز بخور دانه ای میدهد دانه های کرده در سبب داخل
 نماید و مرهم زنند تا غلط شود بر روی آتش و بعد فرو برد و بکندازند
 ناسر خود و صلا کرده باز بر روی جاکنداز کرده بالای آتش گذارند و دست
 باور نهند تا اناار سفید ظاهر شود و با این آورده صلا کرده نگاه دارند
 حبه استقاط بواسیر و تسکین جمع بواسیر و مرهم
 بدرمق بقل کوهان شتر مرزده تخم مرغ اینها را مساوی هم کوفته با آب گلاب
 بزرگ کحل کرده بکار برند

استطاع ان يخلص علي

مطابق

مقاطعات

کتاب فیض و برکت

فہادیں

مراد مقل میرزود سرخان اجازا کوفته باب سیاه خانه بقدر هسته خرما استعمال نمایند در سرتوب
 باد وای جوزی در جبهه بویایر باد
 علیه کالی علیه زرد کاسی مریکی مقل دواها در نم کوبد در آب
 کنند تا هفت شب یکسال باب مقل جبهه بویایر باد جرب است
 از جبهه بویایر علیه کالی آبله علیه سیاه میرزود مقل اول مقل دوا در آب
 کوبه دواها در نم کوفته داخل نمایند تا هفت شب جوی و مقل بخورد
 از ترشوی سفید سر هر نماید غذا را نخورد بخورد بسیار مفید و عجیب است
 اینها دوا وای خود در جبهه بویایر در غنظل میرزود مقل
 تخم غنظل دوا را با عل مل کرده هم بخورد و هم سیاه کند در گوشت نماید
 اینها سیاه جبهه بویایر باد میرزود مقل تخم غنظل زهر کاه
 مغز استخوان کاه و روغن کاه بوالو دواها را مساوی نم کنند سیاه سازند
 فو و دیگر نخل از جبهه بویایر سیاه است خوی که کوفتن بسیار آید
 قدری آب بقره غسانی با قدری میرزود که هر دو مساوی هم باشند سائده
 و بر بنده آوده کرده و روزی یک دفعه استعمال نمایند و این روغن مذکور را
 با نم بر دارد هر که خورد خواها کرد و روغن زیتونی در ظرفی کرده بر روغن زیتون
 گذاشته خوب بکرم شود سوک سیاه که در فراها بسیار است گرفته دانه

بواسیر بادب

از محبت یاری

از حقه بوابی

عربی

بواسیر فوجیہ

اورا گفته در میان دوغن باک انداخته تا موعده شود و درین حاصدا کرده و دو شیکه
دوغن را یکدفعه باور دهنده استعمال نماید یعنی خود او موقع یا مدت داشته باشد
یکروز در ده تخم مرغ را با انعطاسیاه آلوده کرده تا مرم شود و بعد آلوده نمود که در
کرم چربیت از نمچه بخور بواسیر که در آن بواسیر بدن آید فاکتر نمچه و مثقال
انفوزه در سرطیا و سریر یکس با م شفاف ساخته استعمال نماید
بجهت بریدن آمد بواسیر مثل زرق و مثقال بالدر و مثقال سرعاع و مثقال
پوسته زرد و مثقال تخم شیلید و مثقال کلاه باد فکات کوفته یکم هر دو در این و دوا
در روغن آتش بنحیه تا حجامت دفعه بخورد و دهانش را سبزه بخورد
از نمچه بواسیر که از آن صعب تر نباشد که مقعد پرند آید بکرم و ذکر اول و سوناند
و باورغن شیر خشک و آب کبکتر تخم نموده چند دفعه مقعد را مال و دوا را با یکم شود
تیک شود نوع دیگر از نمچه بواسیر فاکتر بنیا کوبد و مقعد را با یکم
شود و بواسیر بسیار فاعست
تخم زرد الو هر دو کوبده خوب بنم داخل سه سه روز سیاه کرده شفاف بنم دارد
از نمچه و دم مقعد و نوش و خوب بنم که در ظاهر مقعد بسیار
میشود بسیار خنید در زیر فاکتر نمچه دوغن که کاه و سابی یکدیگر در دهان
کرده بگویند یکسان شود تخم کرم خاد نماید
از بواسیر بواسیر هر سه روز

طهارة و تقوية

در تحفه جواهری

از محمد علی بابا

مقدم

ایضاً

در میان دو دم سحاه مکار بوده باشد با سیر کاه خود نماند است
 سوز کند شکسته سانه زیره سفید یک نیم و بونانی چینی یک نیم و شیر جلدان یک نیم و کلین
 و نیم اصل سوز یک نیم نرم بود هفت قطعه کرده روزی یک قطعه را با یک سیر کاه
 اینها از همه سوز را بخار و از غرض ساخته رس چکان را با سیر کاه
 بخار و نماید بعد از سه روز غرض سیه و شان دانک سفید قلع و دانک ورام
 بطریق مجوی بعد کاه و نماید نافع است از همه سوز و یک تخم خیار
 حب کاه ۳۰ مغز بادام شیرین ۳۰ سریش ۳۰ کثیر اسیر کلان می ۳۰
 مع غرض ۳۰ دم الدونین ۳۰ کند ۳۰ تخم کز ۳۰ سیر کاه یک این دواها
 را کوبیده با سیر کاه کف کند و بعد از آن روزی یک قطعه کوبیده در
 میان ریخته بخورد و تمام دفع کاه و سینه و سینه و سینه و سینه
 هم نماند باشد و سوز لعل این دوا کبریت باشد تخم خیار سفید کثیر
 شک نبات سفید این دواها کوبیده و سیر کاه و دوا این
 سفالان علی کرده خورد از همه در کمر آفت باشد دوا چینی یک
 زبیل جود عدد و سوز کاه و قلع عدد و عاقره صیقلی سیه دانه
 سوز سیر اینها را نرم کوبیده داخل سیر کرده و روزی دو مرتبه بخورد نافع است
 از همه قوه باه کباب و کوبیده سینه و در غرض کاه و کاه و کاه و کاه

بسیار نافع است

بسیار نافع است از همه کوفت و سیکوفت عبد سلیمان اندیت
 آرد جو دواها را با مقدار بیت صفال آب و جو و صلا و کوه و حسان و کفایت
 خودی هفت روزی مع یک صیقلی خورد اینها از همه کوفت
 و حاصل و در دست و پا و کف بسیار نافع است فوق بلور تخم کز ۳۰
 عاقره ۳۰ زیناد ۳۰ و نرم سالیله با ندر و کز ۳۰ حب سیر کاه یک
 خودی هفت روز با سیر کاه و جو و تخم کز ۳۰ مع و شام در غرض یک هفته
 تمام خورده شود در حال کز ۳۰ از و زخم کل نافع است با بلور
 تخم کز ۳۰ سوز ۳۰ و کوبیده چهارده حبه از دانه کز ۳۰ مع یک سیر کاه
 شام کز ۳۰ نافع روز با سیر کاه خورد و غذا خرب نمک بخورد
 اینها از همه کوفت و زخمهای قصبه و سوزی فرار دارا کز ۳۰ اندیت
 و مع آرد جو و جو را با سیر کاه آب و جو و صلا و کوه و حسان و کفایت
 و کز ۳۰ دانه و شام ۳۰ اینها از همه کوفت و زخمهای قصبه
 و زخمهای کز ۳۰ و با ندر نافع و مجرب است فراب سلیمان قوتی و سینه و سینه
 انقوزه هراقت شاد و مع سفید کز ۳۰ سوز ۳۰ دواها و کوفت
 نگاه دارند بعد سلیمان و کز ۳۰ و کفایت با کز ۳۰ آب و جو و صلا و کوه و حسان و کفایت
 جزئی سوز داخل نمایند و صلا و کوه و کز ۳۰ بعد دوا و سیر کاه

از همه کوفت
 و سوز کز ۳۰
 از همه کوفت
 و سوز کز ۳۰

داخل کنند صلا و کوه که تقویم آید صفت اند بعد خودی مع یک سیر کاه
 یک دانه نافع روز خورد اینها از همه کوفت و سوز کز ۳۰
 عبد سلیمان آرد جو و کوبیده از مع تا کز ۳۰ با سیر کاه و کوه و حسان و کفایت
 بعد از نفع کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 جزئی و کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 اینها از همه کوفت و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 بعد از این حب سلیمان و یک سیر کاه نافع است و کز ۳۰
 فایده ندارد و صفت آن عتب سلیمان و سیر کاه و کوه و حسان و کفایت
 کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 مع و دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 اینها از همه کوفت و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 بعد از نفع کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 از همه کوفت و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 سیر کاه و کوه و حسان و کفایت
 مع و دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 مع و دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 نماید که انشا الله جل کند در غرض و کز ۳۰

نفع کز ۳۰

از همه قوه و سوز صلا و کوه که تقویم آید صفت اند بعد خودی مع یک سیر کاه
 و کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 شاهدان کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 و سوز کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 اینها از همه کوفت و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 داشته باشد بفراید آرد و کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰
 سوز کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 انشا الله الرحمن دار و کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰
 براده و سوز کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 در انشا الله الرحمن دار و کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰
 مع و دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 یک دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 سوز کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 بریده مل شود بعد یک دانه کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰
 میان طرفی و سوز کز ۳۰ دانه و سوز کز ۳۰ نافع است و کز ۳۰
 هر روز یک یک خود خورد بسیار مجرب است از همه قوه و سوز کز ۳۰

از همه کوفت
 و سوز کز ۳۰
 از همه کوفت
 و سوز کز ۳۰
 از همه کوفت
 و سوز کز ۳۰

باسه یک غوز نیار و دو شغال کند و دو شغال تا هفت روز و نه چار
شغال و دو شغال به دو شغال معرکه کند بخورد و در ای یکم بالا برود
و غذای او را بکشد با حلوا بخورد و بر هر روز یک کاه دارد و بر است
باسه یک بکر که کوزه نطق آلوده و او سر و پا خیر بکند و در اول آتش نهد تا گرم
شود و در کربا و سما را بر بندد تا کوزه شود و اند و سر کوزه و وا کند و در کربا
در روغن کوزه نهد تا شام مه را برین عمل را بکند تا تمام روز را بکند و پودنه
که بر رویت **انضا** با به بکر افلاک کوبد اگر کسی بخون از غضب
قیم طایف را بریان کند و بخورد و خون را باز دارد **انضا** مع و دیگر که اگر کسی
نفس او سوز داشته باشد و کاه را برین عمل از او ساید و سید تا یک شغال
کند یک شغال اند و دست یک شغال مع غرغ یک شغال نشسته یک شغال غوز سیار
یک شغال کوزه و بخور کاه را ساخته در هفت حالت یکی از آنها در شهر و در
سایه در روغن مریخ بکند یا اما له کند تا غامت **انضا** مع و بکر
از همه روز نک کوفت در روغن و روغن چهار شغال اسفند چهار شغال
زینان چهار شغال بلاد هب چهار دان بر یک شغال نیم کوزه و بخور
ساخته از بخور کوبک تر هر چه دود از عطر دودان را هفت روز
سود از آن که کاه را یک باشد سوخته باشد و یکی استیج در روغن

عز

نیت نوع دیگر در ارتکاب دانگ و در آشوب کشیدن بعد میان سر که نماندناخته که مفعول شود و بعد بقابل و دو آنک افعول داخل کرده با سفید و تخم مرغ سرشته فستله خاشه در مرمول گذاشته دفع شود
از دوا نظیر ندارد دواي جوزک که خون از او بیاید و در
تلمی استعمال در آب غنچه رخیه ماحل شود با نان شبانه خورد مدت سه
دقیقه که گذشت دفع و کاف بخورد دفع شود انصاف دفع شود
برک شاه دانه را در میان ظرف مسو کرده در آب گلی کش نصف کرده در
میان یک کاس آب غنچه تخم مرغ و یک کاسه بخورد انصاف
نوع دیگر اشنان دوشغال خود نوشتار یکمقال در میان دنیا نیت
مهر آلود و بخورد نافع است انصاف انجمه جوزک اندر دست
را با آب ریخته بخورد و در آب یکم بنشیند خوب شود انصاف
نوع دیگر اگر باد در خصیه باشد بزرگ کاهود با کلاب سر کنند مزه
کرده نیم گرم مثل خنابید که دفع میشود انصاف جوزک سیناف
یکمقال افعول جویه یکمقال در میان مسک یکمقال قهوه بریان کرده
دو مقال آرد جو دوازده مقال عاقر قرحا یکمقال سحر نمائید براد
روغن زهره و هو نمائید نفعش بزرگی باید بتوسیه صاحب

نوزاد که آمدن تو بر بخورد نَدَنَت و دودیم قَدَلَت و دودیم قَدَنَت
 اِیضاً برای ناخوشی و باده مُکَلَصه سبیل المِیْب با نبات سفید اِیضاً
 سالوده بخورد و در وساعت در بخورد و دود بخورد اِیضاً و اِیاق
 فاروق مَنخود در بخورد و دود بخورد و دود بخورد و دود بخورد
 آب گرم کرده بخورد اِیضاً و درین وقت در بند بند مالند سَفوف
 جبهه سسلر بول و تقطیر بول بلوط مقشر بوداده کند که سینه خشک
 بوداده کلار دمی جمع عربی باغی اسوا و انزلی شیرین و دودم جمع دود
 درم شام میل فرمایند یا دار کاه عیناب صغایر که باغی بول و اسوا
 کرمان التفات فرموده **آنچه در دهن دهن و تاده داجنی**
 غار یقون سفید صبر زده کوفته نرم کوفته همی یا انزالک مالش
 ده که انزالک بگذرد هم آغوش از او نه مسلم است و در دهن بعد از
 کوبیدن داجنی صبر زده که گذاردن غار یقون قطره آب بکشد
 با آب بخورد کرده حبضا سازد بقدر بخورد و باول بقدر نیم فعال
 اگر سرد است و بخورد است و اگر خفیف است بقدر خور او کمتر بدین صَب
 بعد از غذا وقت بخورد و سیالند اگر کم یا آب نبات با لایه بخورد
 طرماست و شی در ایام خورند البتة البتة شیرین کند و شب درم بخرین

میزان شب نیم بخورد شب چهارم اگر مرد است یک فنجان بخورد
 تعامل روغن سیاه و اگر بسیار کند است چند شب نروده بخورد و خوب است
 از جهة سوزش که بسیار بجزایب پوست هلیلان در هلیلان سیاه آمده
 بلیلان از هر یک ندری کویده و غیا ساند باز زانو عاله نمایند
 از جهة درد دل کند و نفخ دل و کوس باغ اسلین نخود از جابوین
 در روغن هادی رسیده هلیلان سیاه غار هون سو جان کشیده
 کلینج اخرا از نم کویده و بخیه با مقابل آن عمل هر شب روزی
 یک فنجان بخورد از جهة قوه باه از جرب است و خنجان نخود
 کباب عاقر قرحا عود خام قرقر عود سیاه بسیار پوست خشک
 نانخواه پوست هلیلان کلینج سبب آن از هر یک دو درم نیم کویده
 و بخیه باد و چند آن عمل مقوم هر شب روزی دو فنجان بخورد
 معالج سوزن نخود از کلینج اسفغانی رسیده که خود مکرر که اگر
 از حکم فرنگی ضبط نموده صبر زرد صبر سیاه زهره کار ضایع
 اشیاء سه آرد جو سر که کند نند اگر بوی کل بود از هر یک قدی
 اخرا از نم کویده و یک غیا ساند فرا بجزا است و سوزن با که سوزن
 و سبک است باشد ضاد نمایند یک بش از هر روز نماید جلاست و بنفشه

خارخار خنای

کادرم سازند خادیکه خنای و هر دم و هر دم خار و خنای
و خنای و لاجریت آمد جو با آب کثیر تازه و سرکه سرشته خادیکه
اگر ماده مرکب صفر باشد اگر کدوم با آب کثیر تازه مفید است
خادیکه خنای و هر دم و هر دم کلور و زینعل و لاجر و خنای دهد
جدول بنفش زهره کثیر شک و در هر یک قدری صاف و خنای
نصف وزن اگر با بر المراج باشد و زیناد و شک و کدوم و زهر
سازند و خادیکه نماید اینها خادیکه و زیناد و نافع است کثیر
نخودم ناخیه و در دم صبر و قوی یکدم با آب کثیر تازه خادیکه
اینها خنای و نافع است و زعفران مرکی از خادیکه و زهره و کدوم
نرم و نیمه و زیناد و زهره نماید اینها خادیکه و زیناد و مطلق و دم
صلب و مایل و نافع است و کلا لطم اسق میسر ساید و مصل و دم
مغز و کاد و صبر و موم سفید و ملبه و کدوم و زعفران و زهره و کدوم
کوفته نیمه خادیکه سازند اینها خادیکه و زهره و موم و زهره و کدوم
نافع است بعد از در عرق شاه و لعاب و آورده و بیک خنای شک
و شاهه تازه و اگر تازه نباشد شک و قدری نرم باید فرم
بان نموده بر کدوم و بایک کدوم شک کرده باز اعاده

غایت

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

ناید و بعد از دم سینه سینه از سر و بماند روزی سه بار
چنین نماید تا سه روز و خادیکه و زهره و کدوم و زهره و کدوم
در دم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
و اما و با سفید و نیم و خادیکه و زهره و کدوم و زهره و کدوم
سرکه کدوم و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
و زهره و کدوم و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
و اینها سرکه و سوره دارد انار و زهره و کدوم و کدوم و کدوم
بپزند بعد باید و بر لند و مالید خادیکه نماید که کدوم و زهره
خادیکه و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
هر یک ده مغز و نیم با و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
اینها و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
کوفته و نیمه با آب با و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
زهره و کدوم و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
از هر یک یک کدوم با و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
که کدوم و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
با و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

هر یک و نیم سرشته بر پستان خادیکه و زهره و کدوم و کدوم
خادیکه و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
خادیکه و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
از هر یک با زهره و دم قطران و کلا لطم از هر یک دو درم و زهره
ده درم و اینها و دم خادیکه و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم

نشانه احماد

خیار و کدوم و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
نافع و باصل و سرکه و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
قوی با و حق و انار و سیاه و صورت و جلا بسیار و زهره و کدوم
خادیکه و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
از هر یک دو درم کافور و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
بر پستان و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
داخل کند طلا و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم

زهره

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

و در پشت پا در و سدا شود و ناید و کدوم و کدوم و کدوم
مالید از هر یک و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
العلب و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
داخل کرده و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
شالک بسیار و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
یکم و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
داخل کرده و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
روغن و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
در کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
مهر ساد و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
نوبه و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
یکم و زهره و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
اسم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم
بعد از کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم و کدوم

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

خارخار خنای

انجه سركي بيا و جريت موم كافوي ريشن كند ريشن شير
خاي برك هو جريت برك را بقدر پنج سركي يا كمي او برين بعد
دوها را آب كرده يعني موم و ريشن كند ريشن را بعد ايشان
ايضا ريشن بعد اهو و برانم صلا كرده از حريم ريشن كرده در میان
دوها برين جو شاند تا آب تمام شود بعد برانسته و دوي معي
در جام برده با آب كيراي كوفن خوب سقيدي بكوند در میان اين ريشن
برس جالند تا سس و روزه كرات بشود و السلام **انجه سركي**
سركي جان را كوفن با آب بشود و در سركي كرده بعد در ريشن
بكوند بطرف سركي يا در قمع ابلق نقيز كند با آب سرد يا سوييد
مره كير بيا و جريت و كره و شام **انجه قوه** باه نعلب يا نوزه شغال
نخوده برورده بكنمال نبات غنيد يا نوزه شغال كنج شياه سوي
دارين يا نوزه شغال كلند فارسي يا نوزه شغال قمع نيك
يا نوزه شغال قمع نيك بوس قمع ريشن و ريشن كوي در انچه تمام
انجه قوه باه كه قمع بطن عكم و سخت كوياند بكوند خود را نرم بكوند
و بار و ريشن كا و با نميزد و بر قصب مالد چندان كه خواهد چل كند
ماند نشود **انجه قوه** باه بود از ريشن يا كوفن نرم مباد و در سركي
انجه

انجه سركي

انجه قوه باه

انجه قوه باه

قوه باه

انجه سركي بيا و جريت موم كافوي ريشن كند ريشن شير
خاي برك هو جريت برك را بقدر پنج سركي يا كمي او برين بعد
دوها را آب كرده يعني موم و ريشن كند ريشن را بعد ايشان
ايضا ريشن بعد اهو و برانم صلا كرده از حريم ريشن كرده در میان
دوها برين جو شاند تا آب تمام شود بعد برانسته و دوي معي
در جام برده با آب كيراي كوفن خوب سقيدي بكوند در میان اين ريشن
برس جالند تا سس و روزه كرات بشود و السلام **انجه سركي**
سركي جان را كوفن با آب بشود و در سركي كرده بعد در ريشن
بكوند بطرف سركي يا در قمع ابلق نقيز كند با آب سرد يا سوييد
مره كير بيا و جريت و كره و شام **انجه قوه** باه نعلب يا نوزه شغال
نخوده برورده بكنمال نبات غنيد يا نوزه شغال كنج شياه سوي
دارين يا نوزه شغال كلند فارسي يا نوزه شغال قمع نيك
يا نوزه شغال قمع نيك بوس قمع ريشن و ريشن كوي در انچه تمام
انجه قوه باه كه قمع بطن عكم و سخت كوياند بكوند خود را نرم بكوند
و بار و ريشن كا و با نميزد و بر قصب مالد چندان كه خواهد چل كند
ماند نشود **انجه قوه** باه بود از ريشن يا كوفن نرم مباد و در سركي
انجه

انجه سركي

انجه قوه باه

انجه قوه باه

قوه باه

مره كير بيا و جريت موم كافوي ريشن كند ريشن شير
خاي برك هو جريت برك را بقدر پنج سركي يا كمي او برين بعد
دوها را آب كرده يعني موم و ريشن كند ريشن را بعد ايشان
ايضا ريشن بعد اهو و برانم صلا كرده از حريم ريشن كرده در میان
دوها برين جو شاند تا آب تمام شود بعد برانسته و دوي معي
در جام برده با آب كيراي كوفن خوب سقيدي بكوند در میان اين ريشن
برس جالند تا سس و روزه كرات بشود و السلام **انجه سركي**
سركي جان را كوفن با آب بشود و در سركي كرده بعد در ريشن
بكوند بطرف سركي يا در قمع ابلق نقيز كند با آب سرد يا سوييد
مره كير بيا و جريت و كره و شام **انجه قوه** باه نعلب يا نوزه شغال
نخوده برورده بكنمال نبات غنيد يا نوزه شغال كنج شياه سوي
دارين يا نوزه شغال كلند فارسي يا نوزه شغال قمع نيك
يا نوزه شغال قمع نيك بوس قمع ريشن و ريشن كوي در انچه تمام
انجه قوه باه كه قمع بطن عكم و سخت كوياند بكوند خود را نرم بكوند
و بار و ريشن كا و با نميزد و بر قصب مالد چندان كه خواهد چل كند
ماند نشود **انجه قوه** باه بود از ريشن يا كوفن نرم مباد و در سركي
انجه

انجه سركي

انجه قوه باه

انجه قوه باه

انجه قوه باه

انجه قوه باه

مره كير بيا و جريت موم كافوي ريشن كند ريشن شير
خاي برك هو جريت برك را بقدر پنج سركي يا كمي او برين بعد
دوها را آب كرده يعني موم و ريشن كند ريشن را بعد ايشان
ايضا ريشن بعد اهو و برانم صلا كرده از حريم ريشن كرده در میان
دوها برين جو شاند تا آب تمام شود بعد برانسته و دوي معي
در جام برده با آب كيراي كوفن خوب سقيدي بكوند در میان اين ريشن
برس جالند تا سس و روزه كرات بشود و السلام **انجه سركي**
سركي جان را كوفن با آب بشود و در سركي كرده بعد در ريشن
بكوند بطرف سركي يا در قمع ابلق نقيز كند با آب سرد يا سوييد
مره كير بيا و جريت و كره و شام **انجه قوه** باه نعلب يا نوزه شغال
نخوده برورده بكنمال نبات غنيد يا نوزه شغال كنج شياه سوي
دارين يا نوزه شغال كلند فارسي يا نوزه شغال قمع نيك
يا نوزه شغال قمع نيك بوس قمع ريشن و ريشن كوي در انچه تمام
انجه قوه باه كه قمع بطن عكم و سخت كوياند بكوند خود را نرم بكوند
و بار و ريشن كا و با نميزد و بر قصب مالد چندان كه خواهد چل كند
ماند نشود **انجه قوه** باه بود از ريشن يا كوفن نرم مباد و در سركي
انجه

انجه سركي

انجه قوه باه

انجه قوه باه

انجه قوه باه

انجه قوه باه

دفع کرم از اطفال که افرام کند افسین روی را باریک شفا لوان
 هر یک ده دوم زهره کای یک عدد سرشته بر روی ناف ملاکته **دفع کرم**
انجه خادش بنجید بر سید از کباب هند سید نیم بناد
 ساخت کوفه زهره از هر یک از صفال مرقون کای هر صفال
 اخرا از نم کوفه و بنجید در ظرف فلحنی با روغن کلیمانند تا رنگ
 سیاه شود بعد از آن بریدن طلا نماید که بر جلیست **دفع زخم سرگی**
 زخم را در جام پاک بشوید بعد مغز بادام تلخ را بسوزانید که کوسه را در پله
 بعد از آن ساید با روغن بادام تلخ مرهم ساخته بر زخم کبابی مالید و روغن و قش
 دفعه چاق شود **دفع ککهای در صورت** بود و روغن را در آب قراول کرده فصل
 فصل در صورت مالید که پاک بود **انجه زخات چشم بسیار جلیست**
 گند و کبریاغ مسکه چهار صفال اول ککها را جوشانید و سره را و کفتره
 بعد در میان ظرفی را هن جوشانید تا بقوام آید و زغ مسکه را او مالید
 در جوشانید بقوام که آمد بر طرد شفا سازد در وقت جالبست باقی
 سنگی را آب ساید اطراف چشم بمالد و در می هم از ککها را در چشم بچکاند
دفع دیگر از انجه حوب و زخات چشم نایع مسکه صفال نمهند صفال شریف
 صفال تریاک صفال ترم را در آغوشه صاف غشایند بعد صاف نموده در
 کجور بید

دفع کرم
 دفع ککهای در صورت
 دفع دیگر از انجه حوب و زخات چشم

کجور بید با او بر یکدیگر جوشانید تا بقوام آید بعد شفا سازد در وقت
 روی سنگی را آب ساید بر طرد شفا سازد در وقت
 چشم جاق شود که جلیست **انجه زخات چشم** نایع مسکه صفال شریف
 در میان کجور بید و نمهند در میان آغوشه غشایند
 بعد از آن صاف نموده که در میان کجور بید و نمهند در میان آغوشه غشایند
 اجرا داده شده بقوام که آمد شفا سازد برای وقت حاجت کبابی و جوی
انجه حوب و زخات چشم نایع مسکه صفال شریف
 افسی با آغوشه در آن دخیه و در طرد شفا سازد با صاف ککها را
انجه قطع شدن جنس و خون استخاره و خون نفلس نموسید و با جود طرد
 اقیاء الهم بالذی یکن له مافی السموات و الارض وهو المتبع **انجه**
خون جنس این آیه را بر دامن پهلوی زن بنویسد و آن پهلوی را بشوید
 خوب بند شود که جلیست **انجه** از زخم و زخات افران لزل که از الحاد
 لکل بنیاست مستر کل بنیاست مستر لاول و لا قوه الا بالله العلی العظیم **انجه**
دفع مرقه طار و سم و یک های هند و با این مرقه که نوشتم بعد
 این آیه را دم نموسید اظطاطا مرمر که در علم الکائنات عالم العلم
 کجلا و زخات در طرد نوی با آب بشوید و بخورد که شفا یابد جلیست

دفع کرم
 دفع ککهای در صورت
 دفع دیگر از انجه حوب و زخات چشم

انجه فراموشی در دفع دست بر موضع درد مالید و در هر دفعه این دعا را بخواند
 اعود بعزمت الله و قدرته علی ما شاء من شرا ما ابد قفتمنا ابواب السماء
 بما منعه **انجه عداوت** فیما بین دو کس که با هم عیب داشته باشند
 بنویسد و در کسب روان اندازد حتی اذا ساءت بین القصدیقین قال
 انتمو حق اذا جعل نار قال التوفی فرغ علیه قسطا کما استطاع ان یظهر
 و ما استطاع له نقیبا و لقیبا بینهم العداوة و البغضاء ابد قال هذا
 فرانی بنی و بینک بصیر کفر فرانی بطرم **انجه دشمنی در میان**
 دو کس بجهل و کینه اما اعطیناک الکوش و بر جهل و کینه از عدس بخواند
 و در خانه ایشان بنیاست دشمنی هم رسانند و عداوت بدلا شود **انجه**
دفع بکلا از دشمن و بدوستی دو کس را بربند که کوفه زنند آن دفعه
 در جین بچسود ملک رتین بر مولای ما خیار بوی این جود خیر بود
 جمع او را شفا دهد و خود رتین بدست آن شخص داد و قش جلا در بر
 که کوفه زنند و از بزند نتوانست نهج که ملک فرود که بقتل و انقض
 نمودند رتین بافتند که در آن اسماء نوشته بود و ملک او را خرد کرد
 و فرار در هم با و داد اسماء انیت اه اس و اه ی که لادی اعلی صاع
 عود الی ملک مکان اه الم ص دی قال مع داد او را ملک
 فرود

دفع فراموشی
 دفع عداوت
 دفع بکلا از دشمن

دفع مرقه در کمال و در جین مرقه است که از بول یک سده این
 امات با این روش باید نوشت انیت **انجه بخواب اطفال** بنویسد
 الله لا اله الا هو الحی القیوم این دعا را پنج مرتبه با آب
 شوی و در کسب روان اندازد حتی اذا ساءت بین القصدیقین قال
 انتمو حق اذا جعل نار قال التوفی فرغ علیه قسطا کما استطاع ان یظهر
 و ما استطاع له نقیبا و لقیبا بینهم العداوة و البغضاء ابد قال هذا
 فرانی بنی و بینک بصیر کفر فرانی بطرم **انجه دشمنی در میان**
 دو کس بجهل و کینه اما اعطیناک الکوش و بر جهل و کینه از عدس بخواند
 و در خانه ایشان بنیاست دشمنی هم رسانند و عداوت بدلا شود **انجه**
دفع بکلا از دشمن و بدوستی دو کس را بربند که کوفه زنند آن دفعه
 در جین بچسود ملک رتین بر مولای ما خیار بوی این جود خیر بود
 جمع او را شفا دهد و خود رتین بدست آن شخص داد و قش جلا در بر
 که کوفه زنند و از بزند نتوانست نهج که ملک فرود که بقتل و انقض
 نمودند رتین بافتند که در آن اسماء نوشته بود و ملک او را خرد کرد
 و فرار در هم با و داد اسماء انیت اه اس و اه ی که لادی اعلی صاع
 عود الی ملک مکان اه الم ص دی قال مع داد او را ملک
 فرود

دفع کرم
 دفع ککهای در صورت
 دفع دیگر از انجه حوب و زخات چشم

[illegible]

سریبط اللوح
۴۳
داغستان میراث دار و جملہ مسائل

وبقي بقاؤه النار بعد ذلك حتى ينفع الجميع وهذا مما دخلت عليه من الاجزاء بعد ذلك
الاول والآخر والآخرين فانه من الاسرار فاكتموا بالاول والابصار **مل** ومع وتبادر
منوره ورجاءه كرسف فلا ستر باسء وداره **سكن** تعظيم بقدره كبره **جيب** ان كل شيء
در كنجده بايستوي بمثل باقوت فلا يكره باياد باسء مقابل او فرازنده
واخل منوره تعظيم بقايد برون او تعظيم بقايد وكنه نيت فانه **هم** قال للشهود
وخلقا باسء حتى تراهما من اللطفاء او الزيادة جاري على الاستقامت كونك بالقطب
لان لا بد من حق البعد ولا للتعظيم من البقاء ثانيا والخصان ثالثا والتعظيم والتعظيم ايضا
وتلكه المطبات وتكونا فاسا وتعظيم سادسا وبكر وسابعا فخذ الاسود **سعد**
يقول المثنى طول اناه بكنهه سون وبمجي واخره اكنهه بهم فاده واوداد
سرويش احمي بهم بايد كه ريك بوقت خوف وسعتان بقدر دخول است وركن بقدر
انام مع الباقود وانه من وسال ووسال كه وود برون روده وهو داخل حود وسال
دره وركنا مقدار وواكنه اين است طرف بكنهه **مكالم** **الفتح** بعد اولي الفس
في السق فقط سبنا والخصان هم سبنا للتوسير سبنا والوقبل سبنا والسك **الفتح**
الكنوم سق الدوام بالماء في السق الجارود مع استرا السق سبنا للتوسير في منع محو
عليه من الرطوبة الغريبة باي حلالا جارا اذ انما عليه بودة واستر بطر بغيره
وبعد جوارا باي فقل الحلال لكم قال ابن اسيل دم العطار اذا احكت صنعتك بديا

واکثر اهر در تنه مطین او بر دایره و یک ناله تا بولب مجروح و در قشتم مکرر است
 رقیه بالا می رجات بدله آتش میزنیم هر بار آتش کجور نماید آنگاه برگردیم و در روز
 در سحر بنوا بگویند بطریق سابق بالا می رجات دو باره آتش کند و یکت بعد از دو
 روز سحر آتش نماید در هر روز نیم باره زیاد آتش نماید تا تمام بنوا بگویند و در روز
 بود در سحر و بالا می آتش نکند تا وقت کامل شود یکی بر هفت قرطی و در **اصطفا علی حریت**
 از عوید و اسخت و قراد مانند یکدیگر بمقدار یک شتر و دو بیاضی باطل و اندر
 افتادیدار یعنی کز ناله صافی کانت و موز جلد اسرار بوده و قرطی یک ناله
 شوی عیالار یا اصل یکی برانکن بشو سحر و زهره و این سحر هجانیان مکرر وار
 بکذا خذ طریق کن و ناله **اصطفا علی حریت** بناد یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله
 جزو ناله کلی با یکدیگر خود صلا کرده تا نم شود سحر تمام فعال نشود و بر سر کت بریزند
 و با یکدیگر بنم بایند و در شش کت و بجای حل برید و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 باشد بیرون آورده با شش ناله او را عقد کنند و باز ناله یک در شش کت و باز ناله یک در شش کت
 در آورده باز عقد کنند باز ناله یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 ناله شود که با ناله یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 منتها کمال است و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله
 و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله و یک ناله

طرح کند و با لی زادت و با لی یک نیم بر چهار صد و پنجاه طرح کند اکثر مکرر کرد و از آن
 اکثردیم بر مصلحت و عطار طرح کند اگر در خنده عطار می شود و از آن عطار یک
 بر هزار زهره طرح شود و از آن زهره یکی بر هزار طرح شود و از آن زهره یکی
 از دو عطر صاحب علم شده است **اصطفا علی حریت** زهره را سحر بیاد ناله کرد و یکبار
 او را برین زیت چوب کرده و شکوف روی بر او بایند و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 بیرون آورده که کور و موشه باشد و زهره سیاه رنگ شده در هاون نرم بکوبد و با آب
 پاک بشوید حتی برین غلظت السله و پاکیزد فی السله و ناله و از آن زهره یکی
 جلد در خمر نبر و با شش ناله بریزد یکبار در روز و یکبار در روز و یکبار در روز و یکبار در روز
 خوب و باز جلد بیاد ناله اینده شون فحاری برده تا هفت مرتبه با آب پاک شود و ناله
 شکوف شود سحر و مافی یک و افتاب سیال بغایت نرم و لطیف رنگ ناله و یکبار و یکبار و یکبار
 شود و چون باین در چهره رسیده باشد و علاقت مکرر ظاهر شده باشد چهار ناله از آن با
 یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 نوبت نشوید و یکی بر عطر عطر زهره پاک که از ناله طرح کن و ناله و یکبار و یکبار و یکبار
 ناله **اصطفا علی حریت** ناله و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 ناله و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار

مثلت و لب م سید نقیدت طاول بصد و اصبی و خلیف الغایره مکرر شود
 تحمل کل کردن سحر بسیار شد و در سحر و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 غوغه و دادن آب یکبار بعد از سحر کردن در شش کت و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 و السلام ماه معطر با رویت ناله شش کت هر چهار بعد از کت و با ناله و با ناله و با ناله و با ناله
 نقیدت کتاب سفید در ناله و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 بر او اندازد در یک کت خاک سحر کند و در شش کت و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 کشیده و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 انیت مراد السر بود و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار و یکبار
 باطلی علی ما یزاعه لکن المتعارف کلا ان البورق هو لا یقبل فی الحاصل البورق الحش انما
 و اما الاطلاق فی نفس هذا بالار منی تولد بها اولا و سیر بودقا الصباغ لانه بها
 الغضنه جیدا و بورق الخباز و هو لا یقبل و انظرون هو لا یقبل و من و من و من و من و من و من و من و من
 و بدیهه و هذه ان کانت خفیقه صله فی الاخری و الا ان الری و المتولد بها و من
 البورق ما یضغ من سحر العرب ما یطبخ حتى یقلط و یفرج و بعض هذا بخفیقه و قله و من
 و من و ما یضغ من الزجاج و الرصاص و السوا یسحقان و یغسلان بمحلول القلیم ثم یغسلان بر
 و یطبخان فی الاخری و بعض هذا برانتر و البورق حار باسیر فی الشا لثه و کلا فریق
 فی الزمان

فی الزمان یعملوا سائر الاثار و العمل غلا و کذا الحکمة و الحریب و اجدو برما استعمل عود
 فی الغار و اذ انجی بیاض البصر با حرق ثم اعيد العمل سبع مرات و قطع مع الحفظ
 حل سائر الاثار و من تجربه و انوار و اثارها و الحق الوصف حقا با شرف بار و بر عینه
 عندنا بالاسم و الملع الصنع و هو ما یسفر فی الزمان و بدله الملع الاندر فی و من
 نواخذ اذ من الملع بالعلم و یکسب مع مندر من الفاس و رجم که صعد الفخس من و عا
 الحدیث الی لینه بعد البصر من تجربه سحر اسم من الملع البورق و هو معدله و جد
 مع الذهب و الفخس فی حجاب المحدث و هذا القیم فی الزمان و مصنوع اما البورق
 و صنعتان بیول من ناله و البورق فی غلظ اوضع فی ناله الحار و سیر و غیر
 بدیهه الخان یصلح لیسر فی ان یؤخذ لکنه جلا و نظرون و من امن کلا الملع و الملع
 فی حکم سحرها یطبخ بالین آباً و سحر فی یقعد و یوضع فی الزجاج فی الشمس فی الملع و الملع
 الخان یخرج من القلیم فی رفع و هذا اکثر الوجود و انکار ما یس فی الشا لثه و مقطع و الفرق
 و بین المحدثی و من الرطب من المصنوع علی النار و هو سحرها اذا ناله الذهب و یلصق فی
 ثم یسحق و یضغ علی القلیم محلولاً با و الکبریت عقده و یسحق القلع و یلصق بالین
 المجدید لا و در کتب من تذکره

برین تاسم دفعه برمود شود و اگر بر هر دفعه با هم خود بکنند و بپوشند
 نهند در میان سر و غنایم سوخته جل شده برین صفت است و اینها را اگر
 در بوده اسر و غنایم سوخته داخل کند ظاهر اجتهاد و اینها را
 و اگر در و با یکدیگر بکنند و بپوشند و با ریش و دست و پاهای
 احیا نموده و بکار عمل نماید تا ستم دفعه بعدی اول یا هفت تیر که دفعه
 بسیار کم سواد شود و قابل علاج کرد و اینها را در جمیع کتب گفته اند که
 ذهب و ادب عامه نیست و این کلام صحیح است از چند و خبر اول آنکه
 ذهب تدبیر است و بی القوم بکار آنکه ملافت کند با و اگر او را چند
 ناید سانی صاف است که ذهب عامه را نیست یکی آنکه سرخ رنگ است
 که زباده و یا بد عیار و بعیار ذهب مخوم دویم آنکه هرگاه اضافه
 کند به چاره مثقال ذهب قوم ده مثقال فصد مثقال در حال او را
 ده مثقال میگویند سیم آنکه ذهب قوم خیال این است که بیان قوم است
 که چنانچه قوم با یکدیگر بتواند کرد چهارم آنکه هرگاه اندک گویند
 ملازم میشود پنجم آنکه هرگاه بدین ذهب بویزداد و اگر در جمیع کتب
 او بخواند ششم آنکه از این ذهب بود صاحب خفایان بنده را
 خفایان خلاص میشود هفتم هرگاه میلی از این ذهب سازند بدین میل

۲۴۱

در جمیع کتب که آید و بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 بوده حکما اینست که بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 هجده شود و چنانچه در اینها را از بویست با و بپوشند و بپوشند
 نمایند و هم چنان به بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 معدوم و او هم چنان بوده صافان و او هم چنان بوده نان را و بپوشند
 که اینها جمیع مثالی باشد پس هم را جمع کند و با یکدیگر بپوشند
 و یکسان و روز اینها را از آب بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 دهنده و یکسان و روز یک بعد از فریاد و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 یکسان و روز یک بعد از فریاد و بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 عظیم در عمل میدهد در صفت خاصه در تقصیر و بپوشند و بپوشند
 که سید که عیار آنکه از این کتب که بدین دفعه کلام در این صفت
 این چند نسخه از اینها را در این کتب که بدین دفعه کلام در این صفت
 و کوه ثابت نماید بعد مقابله شود جدید باشد و در آب بعد بپوشند
 علامه نماید که در بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 شریف و سیر و بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 که بعد ستم مثقال کاست بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند

نایب سید صلا بپوشند تا برین وقت مقابله شود بعد از قطع و صعد نماید و این
 عمل را ستم دفعه بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 طریق و در اینها را از بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 مثقال با هم خوب صلا بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 صاف کند که بر روی بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 مثقال دیگر که بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 دفعه و در اینها را از بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 طبع است این وقت شک کند و در سیر بپوشند و بپوشند و بپوشند
 تمام شود بر او گذار کند بعد با او در نمک شود ده مثقال و بپوشند
 تیر است فاروق بر روی و بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 دفعه تا ستم مثقال و بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 نو شود و هرگز نموده و با ده مثقال کلسا بپوشند و بپوشند
 کند و بعد در طاستین مطهر و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 خشک کرده و در صفت بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 با ده طاستین و بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 ۱۶ سیر قبل برین دفعه چهار ستم چار یک قبل برین دفعه و بعد از

بر آن کلر بر بپوشند و بعد بپوشند و بعد بپوشند و بعد بپوشند
 ذوب کند و بر بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 کند و بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 کرده و بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 دوا و با آنکه بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 خلاصه نماید بعد با مقابله صلا بپوشند و بپوشند و بپوشند
 تقطیر کند و باقی ملاصقه صلا بپوشند و بپوشند و بپوشند
 بماند و بعد باقی مقابله صلا بپوشند و بپوشند و بپوشند
 و در سیر و بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 تدبیر کند که محلول شود که این محلول بخورد و بپوشند و بپوشند
 اینها را بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 دو روز شود بعد ده مثقال تیر است فاروق بر روی و بپوشند
 اثنا با یکدیگر بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 بعد بر بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند
 خوب نشسته شود و با ستم مقول بر این محلول نموده بعد از
 در این دفعه خوب بپوشند و بپوشند و بپوشند و بپوشند

۲۴۲

کمال نماید که مثل سر شود بعدها تا هزار باین در آید
 و در نیم آنرا نکست خوبیم نماید و میزند و از اکثر
 باد کند تا دوا شود و سر شود پس سر کرده بر او دوا نشا
 و زین خواهد شد **نوشته شود** اینها شود نو تاد بر بر سر
 یا سر کم کوه تاب کند بعد بوی شکار دارو شود هر چند
 بر او در کجاست و عافیت نماید **دفعه** که رسم الفار
 تاب شود و بر بخور **کهن جوهر زهره** جوهر زهره قریب
 نرم صلا نیکو که مکرر تعید و کسر جوهر زهره داده تا در وزن
 شود بعد از سوخته صلا داخل کرده صلا و تعید و کسر زهره
 مصعد تا هر یک یک سوزان شود بعد کسر البصر یا با تو دارد
 صلا و تعید و کسر زهره تا دوا و زهره شود بعد
 مقطر تا کمال از تعیدات گرفته شود و زهره و تعید و زهره
 تقطر تا دهن شود بعد از دهن دوا و زهره شود **دفعه**
 شنب آتش زهره داده و نشا از اتمان انگشت که بوی شنب
 در کالای و زهره هیکل بوی شنب آتش گرفت تمام است بعد
 کرده سر آن آورده از این روغن و عقال و از این روغن
 زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

و زهره و کمال است و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 و بعد کمال از این دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 منقار زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 صاحب جوهر و سر و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 بر جلیح با هم خوب صلا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 و بعد کمال از این دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 نماید که نصف و قطعه شود بر او دوا و زهره و دوا و زهره
 نموده تا یکی شود بعد کمال از این دوا و زهره و دوا و زهره
 نماید و بعد تقطر نماید **نوشته شود** و زهره و دوا و زهره
 و کمال از این دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 کند در آن آب زهره که تاب کند **دفعه** قریب زهره
 کربیت ۳ دفعه هر دفعه کمال از این دوا و زهره و دوا و زهره
 کرده در زنجار مطهر کرده و دوا و زهره و دوا و زهره
 با هم صلا کرده در سینه و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 اینجا دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 رسم الفار شود با هم خوب صلا و زهره و دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

تقطر نماید مساوی قطر این دوا و زهره و دوا و زهره
 آورده تقطر نماید زهره و قطر شود و این زهره و قطر
 و کمال از این دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 قلیاب دارو نو تاد شکار بوی هلیل زهره هلیل کالی هلیل
 نظرون کمال از این دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 زهره و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 حیدر زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 نو تاد زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 اکبر یا تمک قلیاب کند عوض تمک طعام سر سیر الدین شود ۱۲
دفعه گوگرد تمک طعام برابر زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 سر سیر الدین دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
دفعه رسم الفار بوی شنب و دوا و زهره و دوا و زهره
 بعد از دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 نموده و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

در کمال از این دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 سینه عقاب ۱۲ دفعه زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 خام و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 ۳۳ سیاه اولی داده کم کس کند تا خشک شود نگاه ده مرتبه تعید
 و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 شمس کرد ۱۲ صبح حیدر زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 بند زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 بیک شقال قریب زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 مکرر کند و با سوره و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 از شکار و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 حرق بقدر بل با این صلا شنب و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 نموده کمال از این دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره و دوا و زهره
 صفره البصر شعر مقول مقصود هر یک بر با هم صلا و زهره و دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

دفعه شنب
 دوا و زهره

بگوید روی نجات را با اصل جانی بسته بر آتش بایم طرح دهد تا فک بعد از آنکه در آن
مرتب نماید و ثالث همین طریق بر آتش بپزند و طبع دهد تا چهار مرتبه که نفس معلول سرخ شود
شد اگر چنانچه بر مرتب اول و ثانی و ثالث اعتنا ننموده تا چهار مرتبه تمام نماید که نفس
در حق شود و با هر یک که کشی شود این دهن را در دست نشسته و نشوید بخورد و شریف ثابت
ماند و در شریف قبل دهد که هر ده شغال شریف ثابت را در شغال از طلائی معلول بگذرد
بر نشسته و نشوید بخورد و شریف دهد و بعد از آن که شریف را بمغضای که از غرق و دهن سنگین
شد داخل م شود بطریق که در قبل مذکور شد نشسته و نشوید بخورد تا سه مرتبه که نفس
بصفت دهن طبع م رود و طبع بطریق که در قبل مذکور شد و سایر اعمالی که در قبل مذکور
شد همین غنچه عمل نماید تا سلام آید چنانچه غنچه بطریق باشد بیاورد و در شغال
طلائی بنیاید و با چهار ده شغال بنیاید که از نه اشیا افضل گرفته میشود بریزد
شود مکن تو که طبع سفید طبع سیاه و تویا بگوید و شاد و غنچه بریزد و در میان دفع
و بر روی آن نشوید همین که دفع محرم شد و شاد و غنچه با آن تعلیم نماید و طبع دهد تا اینکه
بر که طلائی معلول نشوید بعد از این شش شغال عرفی که کوزه برای بریزد و تقطیر در
تقطیع نماید اما دما میگرد و طبع بجای قطع شود و دهن شریف در شریف غنچه او را از این
دهن را بخورد ده شغال شریف ثابت در دست نشسته و نشوید بخورد بعد از آن نشسته
باین دهن قوی و بصفت نهم طبع م رود و در هر آن نجات آن که خود دوا را کسب

دا بر صفت

[illegible]

لا یرئیس که خوش عمل کرده است را می مقصود از این اشعار محرم شاه نعمت الله است
اول آنکه در اینک بعد فتح دارالبردارند که در دی داخل شوند بعد از وفای این و نه
جدا بگویند که خالک می شود بمکه طلب تو یار و هر دو را در این غیبت و خلوت
خلاف نموده و بالاخر این عرض غیبت صلای نموده و تعظیم کرده که در دفعه اول آمد
فصل اول در تعظیم کند تا بیا به بعد از این و در این غیبت و از این فصل
او غیبت که تمام است می آید و عبارت **در غیبت حق** شکی نیست از این الفاظ دار
مطالع عام بعد از این و از این نام خوب صلا که کند تا بر حق می شود بعد از این صلا
کند تا گوید پس بگوید نموده در و در غیبت کرده در این باب پس بدین ثابت
و از این شعر و السلام **می** بدین عرض می غیبت ظاهر و مذکور مع حقیقت
محمد * اسلام مفتاح و آواز البیوع علی الخیروم ۱۲ و السلام **بیت تجزیه**
دع عن دهر صفره البیض مخرج کرده در هر پنجای نموده عکوا می کند یا با خند
موقوف بر قریه است عکوا می خواند نموده داخل دهر مذکور نماید در
شعبه با و بر بگوید مخرج کند بنا و خیف علی دهد تا در این مضمون پس
مذکور صلوات بیکس شوند بعد بیک قطعه **تسبیح** ن ش در غفره مدد بکاهی
آنست معتدل که داشته تا کم شود پس از آنوقت مذکور قطره قطره بالا می رود و حکایت
تا معول از این باشد و تا بیکس یون و ثابت شود از این مدبر پس در غفره حاضر

باضافہ

باصنافیک مایه منتقول از میرزا انیس العابدین خاں سانی موقوف بخیرات عاملان
 هو از غروب و در ایستاد و قرار بردار و بوزن مقدار شش روز بایه جلد را می
 ندرت و لطیف ایدار یعنی که با صنف نقیه که است نه روز جلد اسرار برده
 زهر یک را باقی تا می شود معیار * بقوت زبان نغدا شاهر از سر زهر
 نگه دار مظلون ادویه و گودما و علی قرص کچال کافیت غنیغ اسانفا که
 اشان نان مکن بود و زهرات و الاماء الموقه تسعید و تسوید در سحر جا و کرد
 تا و فیکه و غیر مگو و بر صغیر قرص جمع دهد و دود کند تمام است بعد هر که خواست
 اسد بر قوه مدبر مگو و بفراید بدین عقاب غیر صلا و در دوا و در جلد و در
 عقد نماید هر چند محل و عقد نکو را کند بر جرح بفراید و السلام و قاتم **ص** مایه
 علم امر الکلی یعنی عبدنی عقاب غیر یکس طلای منقش با منقش و مقارن انشود و عقاب
 تسعید هفت نیم و تسوید یکسان بود که ۱۲ بیت و یک ساعت باشد تسعید و تسوید
 تمام شود بعد آب کثرت یا سرکار یکسان در نصف طبع یا سه کار یکسان در نصف
 صل باز یا بعد از کوفتند صلا و تقطیر و در تقطیر از تقطیر باید که **ص**
 شود بعد بنابر تسعید و تسوید چهارده ساعت که در و بعد شود و باقی تر
 نسین مثل و سر و فریاد علی اربعه اثر زهر و نالان شواء تر و مشرک است
 دوا و انشت و با کثرت از به تسوید معروف و تقطیر و در تمام باشد از این

ماء الغنم
در مغز خا و آلود

مَا رَغِبَ إِلَيْهِ
رَغْبَةً بَارِعَةً

پس انداز یکی نوینا و در نرم کرده تغییر شود بعد چهار ماه و از این مقدار و اندک
 نیکو بیکسار و بهیچ و جمیع داده و صدای کرده سیاه شود بعد آنکه سفید می شود
 بعد از آن خاک سفید را با ما و میخوش و فرغ و خوب و در دو صدای کرده بعد
 معال فرغ و در دو صدای کرده و از این ابرها کم با و تطعم کرده تا سفید شود
 اندک ما به داده و فرغ می شود دیگر از فاک و معال و اغریه می دارم با صلی می شود و با
 در کتی **تغذیه و غیره** شادان را با شک با با سبوح می کرده و فرغ می شود و در دو صد
 برین آورده و در یک کده و فرغ می شود **تغذیه و غیره** با سبوح می کرده و فرغ می شود و در دو صد
 ثم الخ و در دو صدای شادان را با سبوح می کرده و فرغ می شود و در دو صد
 و در یک کده و فرغ می شود و در دو صدای شادان را با سبوح می کرده و فرغ می شود
 اینها **تغذیه و غیره** و در دو صدای شادان را با سبوح می کرده و فرغ می شود
 کوه در دو صدای شادان را با سبوح می کرده و فرغ می شود و در دو صد
 و در دو صدای شادان را با سبوح می کرده و فرغ می شود و در دو صد
 فاعلم و السلام **در علاج** که آن شخص با خون کده که با وید و زده و فرغ
 تغذیه از سفید می شود که بعد در میان ماهی تا به راه جانی می دهم که در
 آهسته با می زند تا تا سفید شود و خوب و فرغ می شود که در حالت جانی ظاهر شود
 بعد از آن بر دست معال با با آهسته **تغذیه و غیره** که در خوب صدای کرده و در میان

پوشتم مرغ و خیزد یار کوفد و در روی خاک در غمال یا خاکستر کم و صفت شود بعد
 از پنج سخن منوره نوساد و باز در صفت ملایه و تشوید تا سه نوبت ثابت
 است منوره یکی بر دوازده و منوره یکی کند شمس شود و اسلام **عمل در منوره**
 لوله یا کوزه داده بود و آب را بر سر کفست مرتبه را بر صفت جدید و خیزد بپزند
 او را بر نوساد و خیزد تا اینکه در آفتاب نوساد و در صفت بعد این صفت
 بر منوره و بعد از خیزد تا آنکه در آفتاب منوره بعد از صفت و آب را بر کوزه
 خلاصه کرده و خیزد تا آنکه بطریق سابق در آفتاب بگذارد تا در صفت شود بعد از صفت
 بر کوزه در صفت که با هم در آب باشد و خیزد تا آنکه در آفتاب منوره بعد از
 بازاده و در کربت و در صفت تا آنکه در صفت شود بعد از صفت و آب را بر کوزه
 در آفتاب بگذارد تا آنکه در صفت تمام است **از اسرار عظیم است** فسر البصیر تازه
 بگویند باده سیرنگ را مخلوط کرده و مقطر سازند آب را در صفت دار و بیکدیگر و سیرنگ
 مصعد شده و در صفت مصعد شده را از این آب شمس کند **بر کوزه** و در آفتاب
 قرار دهد و این سیرنگ عظیم از اسرار که ترا کار آید و اسلام **فایده** سیرنگ
 عوار یک و بایک توله فرم بگذارد و در خلاصه و فرخنده رنگ آید باز این
 عمل کند و سیرنگ فرم بجا و چهار یک نیم شمس داخل کند تمام سیرنگ در صفت
باز در صفت از آنکه در صفت و رنگ در سر کوزه صاف بلخ داده که در آن

[illegible]

شهر دوسر داده
طریق رسیدن ماه ارشد بنویسیم و زود از آنجا دوری گفته و در سر یک ایند بالا یک پیکر بنویسند
و رفته تغییر کرده بعد آن مقلد بالا ازین خوش رفته با یک چهره زود باز تغییر و نقل
نموده تا یکی بیاید و از **طریق نبوت شیخ ابی فراده** اول شیخ غلام نوری بنیاد را آورده
بام صلاصت نوده در میان دوسر حد بلایست دوسر غنم را که بام غلام یک پیکر بداند آن
روتی آوری این شیخ دوسر خود را با قدری سبک و بوده که سید بار و غنی خرم کنید
و حیاطا ساخته بعد یک سال فرما در سید و در یک پیکر که کوه و زره تا کوه خود بعد یک سال
حیاطا را بنویسند با قدری سبک و با قدری مصلحت انداخته که اگر بنویسند باز یک سال حیاطا انداخته
از قدری سبک و انداخته همین قسم فرما کرده تا تمام حیاطا نوده یک سال فرما و دوسر از
عقب هر چی قدری سبک و ندارد بعد سید و این یکی که مکتوب بعد مقابل از یک سال
زهره دارد تا هر چه خود بنویسند و بنویسند بعد قدری که برت من بنویسند مکتوب شیخ که
صورت فرما و دوسر که اگر بنویسند فرما کرده با سید دوسر یک پیکر و زهره مدت تمام
طریق نبوت شیخ ابی فراده دوسر زود و مصلحت استفاده که سید بار و غنی و مصلحت
دارد کرده و چه شیخ بنویسند در یک پیکر که سید و دوسر آن بنویسند میده تا همیشه

صفت گدار عمل کن که شود بر آیف ذره شش بر هم جدا کند تازه ذره کویک تر خفاص
تو خای کوی پس همان منجر کفی نامش بر ذره آن مذکر که بود معدن حیوان و نبات
که کند ذره شش جوهر صلب و جوهر مری در شش نامش یکم بر زبان اجد چون که بر سر نمک اجماع
که در ذره مری مین عمل کند که ذره اتری می شود سیضاد بودی می خور و می پزد
صورتها بدو اول و ثانی می شود مدد در اول آن ذره مری و صورتی که در این
شهر خدا را مکن ای که کف شش را میزند کند تمام خردا که در ابد و در
طای که نامش سق و قمر شست شخ ذر فو طغ بعد حیوان
نبات و بی فای نام
کند انبساط شصه در شوره را با سکه سختی خود و صرطیان بدو معدن شوری
انبساط یافته موم اند را با شصه شصه موم کا خودی تولد خبثه اشدید تولد ذره شست
رومی تولد خبثه شست تولد موم شوری خودی در شخ استار آب و یک استار ذره شست
جوشانند تا آب شود و ذره شست با موم از آب داخل نموده جوشانند تا بعد از آن اخی موم
کشد شود مثل غیر موم که خواهد که وصل اندام کند که از آب شست متفصل شود این خبثه
در سکه جوشانند تا موم شود بر آب بنشیند از صبر نموده که خود را دیگر و اسلام
یاد کار می خبثه با جوشانند که شستن شست مبد الفار ابیض عقرب علم ذره شست داد تو
شب نموده سخت و صلابه بیفت نماید و بار من ذره شست خبثه موم نصف نماید و صلابه
۳۳

بای صفحہ
راہ سفید

مادکاری حاجی محمد

با ستم قمر بنی هاشم فرموده در میان اجزای هفت بیکه نصف کرده یکبار در و سر او را بر میانید
 در میان دو کاسه کل گشت کشته و در وصل حکم نموده و فرمود که ما ند و مراکتیم بر تو
 و کاسه را با لایع یک یک نرم بگذارد و کاسه ذریع بر سید شود و از کایان ذیل لعل فرمود
 و آتش دهد تا بوزد بعد از آنکه سرد شود کرده باز ذیل بر تو تا ستم دفعه بعد از آن سر
 در کمره و اجزای ستم شکست سرخ و سیاه و سفید بکینال از دای سرخ و سیاه
 در هر طری نماید شصت سیاه علاوه شود ذریع و سیاه بکینال از با بکینال قمر و سیاه
 بعد بهشت متعال سر طری نماید ذریع سیاه از دای سیاه چهار متعال مایه از جوی
 شود و بی نبات سر سی و سیاه نه فرموده از آن فایده بر کرده بر شتم کنند و بی نبات
 نماید و بی نبات ^{۱۰} امضا با کلاه چنایا بمطعمه عبد السلام فرزند زرد کوکوه فارسی
 ذریع سرخ و ذریع زرد نموده یک یک فرود مجوعه و سختی و سیاه نه فرموده سیاه بدیع بعد
 بنار و دشت ^{۱۱}

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بعضی اشعار که بالا بی ای است که کویده ام و لایه نقطه و در نقطه آسمان در دهن بعد از شکر
یا قاعه و در عرفان شکل بلائی و غیره است در دهن نقطه و در نقطه یا دهن خود را واضح
بکمال ازان و بلائی که فضائل و نقیضه در دهن و فغان بکمال و در دهن بعد از
سر مدینه بر دارد اگر دهن خود را و بلائی که کمال بلائی و غیره در دهن و لایه بعد از

[illegible]

مصدق
لش

ابيضاً على عرشه
سبوحه و راقبه

درست است که کم

رأبنا این دیو

از اسفهان هم

انقرض الامامون صلوات الله عليهم اجمعين

رسد مکتوب

مغفلة

نور محمد

957

کوه پنج کرده آتی و وصل کرده باشی بدایم تعمیر بخورده این را با ضبط کنی بعد از ضبط در
 آورده باز هم کرده در شش کرده کنی که تعمیر کنی و با ضبط کنی بعد مرقع سلفا
 قد بر کردی و در کرم که از این در صلا در نور لای و با کاهی آتش نشی و شوه آخری شوه و در
 صفرا همان کنی در وقت جابری و اید اوقت یکی در صرغ سفی طایع دارد و در بین سلفا
 سلفا در سیم با با مقابل خود و در بعد با کاهی غایب آتش زنده تا سوره بخورده
 و سلفا همان بعد مرقع کرده در کاسه لای و غیبی بگذارد و یک نماید تا سوره خورده و در
 تربیت بعد در او در وقت کرده در صرغ کرم شده همان کند اگر در و نکور و در
 تمام است و لا یاز با سوره آتش زنده باز در یک بخورده سلفا در بین وقت کند باز
 همان کند تا سوره لای و در وقت کرده تمام است و در او در وقت کند بطریق
 سلفا سلفا در سیم و در شش کرده در شش و شست تا سلفا آتش زنده در سلفا
 یک سلفا از این و سلفا در او در وقت کند سلفا طایع کند در سلفا در او در وقت
 در او در وقت کند در سلفا در وقت کند تمام است اصفا عقد بعد ع
 عقاب سلفا در وقت کند
 ف
 سلفا در او در وقت کند و در سلفا در وقت کند با سلفا در وقت کند که سلفا در وقت کند
 سلفا در وقت کند در سلفا در وقت کند که سلفا در وقت کند که سلفا در وقت کند
 در سلفا در وقت کند که سلفا در وقت کند که سلفا در وقت کند که سلفا در وقت کند

ر ع
د ر ع
م

ید عبدان
مکمل

نیکماید

الشرقي فصل الشتر ثم يرد واقعه وانت تدبر وجهك الى الشمال فان شمس ما يكون
 متساوية في قطبها من قسمة فجده اسودا كالكاف الغراب اسودا وهو
 اسود الاول ثم من هذه الرتبة اسودا جزوا ومن اسطوتة ومن المقتل ومن الاول
 واقعه ثلثه اقسام ثم ادخل عليها قسم من المركب فخذ على الاصحى على القدر والسر
 الفستق الملقاة للماعى ثم يرد المركب على عليها بالقسم الثالث وقيل الشتر
 ميعا تا هكذا ميعات لما جين بشرط ان يكون هذا ثلث المواقيت الذي في
 هذه الشربة التي قسمة ثلثة كقدر ميعات الاول التي قسمة ثلثة لثا التي
 دخلها دفعة واحدة ثم اخذ الضا ومن من المقتل وقسمه ستة اقسام ثم اقل
 على المركب قسم من الستة اقسام المذكورة ثم عفن سبعة وقطر ثم عفن عليه
 القسمة من اقسام وعفن سبعة ثم قطر ثم عفن سبعة ثم اقل من اقسام
 اقسام ثم اقل على الاض دفعة واحدة وعفن سبعة وقطر ثم عفن سبعة
 ثلثا ومن على الصنفعة القسمة فخذ ثم وان دخت فاعلم ان الباقي فيها من الشمس
 سبعة اقسام والظاهر وعفن سبعة ايام وقطر الى ان لا يخرج من فادامت هذا
 العلامة فخرج الدهن وقطر سبع مرات متقطر واحدة فان يصير مثل اللبن ابيض
 ثم ترجع الارض ويصفى عافا كالماء في الخرف مدحون سبعة ايام وسبعة ايام
 الوقت في هذا ايام السبعة اول يوم في الارض والى في بنا والى والى والى

الشرقي فصل الشتر ثم يرد واقعه وانت تدبر وجهك الى الشمال فان شمس ما يكون
 متساوية في قطبها من قسمة فجده اسودا كالكاف الغراب اسودا وهو
 اسود الاول ثم من هذه الرتبة اسودا جزوا ومن اسطوتة ومن المقتل ومن الاول
 واقعه ثلثه اقسام ثم ادخل عليها قسم من المركب فخذ على الاصحى على القدر والسر
 الفستق الملقاة للماعى ثم يرد المركب على عليها بالقسم الثالث وقيل الشتر
 ميعا تا هكذا ميعات لما جين بشرط ان يكون هذا ثلث المواقيت الذي في
 هذه الشربة التي قسمة ثلثة كقدر ميعات الاول التي قسمة ثلثة لثا التي
 دخلها دفعة واحدة ثم اخذ الضا ومن من المقتل وقسمه ستة اقسام ثم اقل
 على المركب قسم من الستة اقسام المذكورة ثم عفن سبعة وقطر ثم عفن عليه
 القسمة من اقسام وعفن سبعة ثم قطر ثم عفن سبعة ثم اقل من اقسام
 اقسام ثم اقل على الاض دفعة واحدة وعفن سبعة وقطر ثم عفن سبعة
 ثلثا ومن على الصنفعة القسمة فخذ ثم وان دخت فاعلم ان الباقي فيها من الشمس
 سبعة اقسام والظاهر وعفن سبعة ايام وقطر الى ان لا يخرج من فادامت هذا
 العلامة فخرج الدهن وقطر سبع مرات متقطر واحدة فان يصير مثل اللبن ابيض
 ثم ترجع الارض ويصفى عافا كالماء في الخرف مدحون سبعة ايام وسبعة ايام
 الوقت في هذا ايام السبعة اول يوم في الارض والى في بنا والى والى والى

بنار الغارة

بنار الغارة والواحد بنار السوس والواحد بنار الفم والواحد بنار العود والعن
 بغلط الخنزير والواحد بنار السوس والواحد بنار الفم والواحد بنار العود والعن
 وصوت تصع الماء في خرف ثم اني عليه الاكليل الذي تصعد وهو يور وفيه كبريت
 عليه الجوز قطره مائة واحدة والماء جودا الذي تصعد وهو يور وفيه كبريت
 الاكليل وصعد الوتر ويحرق الخبز فاذا اراد المركب فخذ من الكبريت الحار
 في العمل المكوم جزا واحد ومن الجودا الذي تصعد وهو يور وفيه كبريت
 اقسام ويضع الجودا الذي تصعد وهو يور وفيه كبريت اقسام عشرين مائة سبع كبريت
 ويضع كبريت في خرف ثم اوزن ذلك وفذله من الاكليل ويضع ايضا الفضة نصف
 وزنه ومن الماء الحار ثلث اجزاء وادخل الجميع على بعضهم بعضا فان سواد
 المسك ثم يادوم عليهم بالحرارة فان تصعد كبريتا في النار وفيها كبريت المسك
 غير اني يصفى في علفه ومن اكلها من علفه صبر ولا ادخل عليها ايضا من الاكليل
 الاول في الاكليل الاول فان تصعد سعة وادامت النار في النار فترجع هذا القسم
 على الفضة ومن من الابن فان يصير سعة وادامت النار في النار فترجع هذا القسم
 فان تصعد كبريتا في خرف ثم اوزن ذلك وفذله من الاكليل ويضع ايضا الفضة نصف
 قرا خالصا بميتة في النار فاذا ارادت الحرة فان منه هذا الاكليل في النار
 من الكبريت الطاهر الذي صعدت فيه عمل المكوم ونزوت فترجع وتشتت الجودا

الشرقي فصل الشتر ثم يرد واقعه وانت تدبر وجهك الى الشمال فان شمس ما يكون
 متساوية في قطبها من قسمة فجده اسودا كالكاف الغراب اسودا وهو
 اسود الاول ثم من هذه الرتبة اسودا جزوا ومن اسطوتة ومن المقتل ومن الاول
 واقعه ثلثه اقسام ثم ادخل عليها قسم من المركب فخذ على الاصحى على القدر والسر
 الفستق الملقاة للماعى ثم يرد المركب على عليها بالقسم الثالث وقيل الشتر
 ميعا تا هكذا ميعات لما جين بشرط ان يكون هذا ثلث المواقيت الذي في
 هذه الشربة التي قسمة ثلثة كقدر ميعات الاول التي قسمة ثلثة لثا التي
 دخلها دفعة واحدة ثم اخذ الضا ومن من المقتل وقسمه ستة اقسام ثم اقل
 على المركب قسم من الستة اقسام المذكورة ثم عفن سبعة وقطر ثم عفن عليه
 القسمة من اقسام وعفن سبعة ثم قطر ثم عفن سبعة ثم اقل من اقسام
 اقسام ثم اقل على الاض دفعة واحدة وعفن سبعة وقطر ثم عفن سبعة
 ثلثا ومن على الصنفعة القسمة فخذ ثم وان دخت فاعلم ان الباقي فيها من الشمس
 سبعة اقسام والظاهر وعفن سبعة ايام وقطر الى ان لا يخرج من فادامت هذا
 العلامة فخرج الدهن وقطر سبع مرات متقطر واحدة فان يصير مثل اللبن ابيض
 ثم ترجع الارض ويصفى عافا كالماء في الخرف مدحون سبعة ايام وسبعة ايام
 الوقت في هذا ايام السبعة اول يوم في الارض والى في بنا والى والى والى

منه ثم اخذ اليها ربع ادهان الاكليل في الارض البضا والنجعة واعتبر وزنه
 النجعة وهذا هو الماء الذي تصعد من المركب فخذ على الاصحى على القدر والسر
 او تمام خرف في النار والواحد بنار السوس والواحد بنار الفم والواحد بنار العود والعن
 والقف فان في الشربة الاول جودا اسودا كالكاف الغراب اسودا وهو
 اوزن وفي النار الذي يكون اخضر في الواحدة يكون اصفر وفي الخامس يكون احمر
 وفي السادس يكون كالماء وفي السابع يكون كالزهر فاذا عنت النار في السبعة
 فادخل يوزن نصف السبع من الاكليل ويضع ايضا الفضة نصف اوزن
 ساعات فان تصعد سعة تاخذ فان يوزن هذا الاكليل على الفضة الاثني عشرة
 اربع وعشرين ساعة فان يكون كبريتا في النار فترجع هذا القسم
 والى واحد من الشمس في الفستق القرم يكون ذهبيا خالصا حنا احمر المعادن في النار
 تعالى عند السراة الحصن الاصل صلى الله عليه وسلم والى الطاهر في النار

الشرقي فصل الشتر ثم يرد واقعه وانت تدبر وجهك الى الشمال فان شمس ما يكون
 متساوية في قطبها من قسمة فجده اسودا كالكاف الغراب اسودا وهو
 اسود الاول ثم من هذه الرتبة اسودا جزوا ومن اسطوتة ومن المقتل ومن الاول
 واقعه ثلثه اقسام ثم ادخل عليها قسم من المركب فخذ على الاصحى على القدر والسر
 الفستق الملقاة للماعى ثم يرد المركب على عليها بالقسم الثالث وقيل الشتر
 ميعا تا هكذا ميعات لما جين بشرط ان يكون هذا ثلث المواقيت الذي في
 هذه الشربة التي قسمة ثلثة كقدر ميعات الاول التي قسمة ثلثة لثا التي
 دخلها دفعة واحدة ثم اخذ الضا ومن من المقتل وقسمه ستة اقسام ثم اقل
 على المركب قسم من الستة اقسام المذكورة ثم عفن سبعة وقطر ثم عفن عليه
 القسمة من اقسام وعفن سبعة ثم قطر ثم عفن سبعة ثم اقل من اقسام
 اقسام ثم اقل على الاض دفعة واحدة وعفن سبعة وقطر ثم عفن سبعة
 ثلثا ومن على الصنفعة القسمة فخذ ثم وان دخت فاعلم ان الباقي فيها من الشمس
 سبعة اقسام والظاهر وعفن سبعة ايام وقطر الى ان لا يخرج من فادامت هذا
 العلامة فخرج الدهن وقطر سبع مرات متقطر واحدة فان يصير مثل اللبن ابيض
 ثم ترجع الارض ويصفى عافا كالماء في الخرف مدحون سبعة ايام وسبعة ايام
 الوقت في هذا ايام السبعة اول يوم في الارض والى في بنا والى والى والى

في الاسلام

في الاسلام

من يوردا مكرور في كبره در میان این آتش و نوسا در مكرور و نوسا تا با نوسه
 و نوسه تا ب نوسه بعد از آن در مكرور و نوسه و نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 طبع كبره بعد از نوسه كبره كبره طبع و نوسه و نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 دفع و نوسه تا ب نوسه بعد از نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 شدة تا ب نوسه تا ب نوسه بعد از نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 ساختم تا ب نوسه تا ب نوسه بعد از نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 در میان فغان هلو و آتش تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 براده نیم صفال تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 زنجار تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 هر چه شود بدفعات نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 خواهد براده آهن هم بخوراد همان زنجار تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 بکسی نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 است و سخت نیم سیر کو کو نیم سیر و نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 شود نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 قریع مطین نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه
 کند و نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه تا ب نوسه

نشان خرمقار

في الاسلام

في الاسلام

الانقاء و در حق هاست دم و دم علی الف و دم من لاق نانه بصیرتها و الق من لاق المعقود
 دم علی دم فخالص نانه بقدر کبر دم من هذا الاکبر علی الف و دم من الاجساد المعقود
 بقدرها فخالصا بنسبه لاهوتها فاذا ارسلت فخرج هذا الاکبر لقرین من الکبر
 الطاهر الذی عملت فی عمل الکون و ذیعت فی و شملت الحد الجدید من دم تاخذ البها
 و مع احد جان الاکلیل و حی الارض البضا و الخبیة و اعتبر فی المجمع و خذ من الماء
 الذی سقته انا لهما ثم ادخل علی الرکب یخرج من سدا و زلت الحیام فخر و فان و لاسا و
 اقله ثانی یكون سبع مقات فخالصه فی الطول و القصر فی نفع البصر و لای یجد عجا
 اسودا کما فی قطعه واحدة و لانی یكون اذرق و فی الناله یكون اخضر و فی الرابعه
 یكون اصفر و فی الخامس یكون احمر و فی السادس یكون کالمقر و فی السابع یكون کالشر
 فاذا تمت الناقیه السبعه فی فعل یوزن نصف الف من الاکلیل و فی الرابعه یضاهی النجمه
 علی نار مراد منت سادات فانه یقعدها تاخذ خالق من هذا الاکبر و لاهوتها
 الف من لاق المعقود و یخرج سادات فانه یقعدها تاخذ خالق من هذا الاکبر و لاهوتها
 واحد من لاق و واحد من لاق علی الف من لاق و یضاهی النجمه
 المعادن بنسبه لاهوتها و السال الخضر فی الاصل و صلی علی محمد و آله الطاهرین و ملاط
 ابن بکر افیده لاهوت خوره کبر مقتضی انوار باهم و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه

اینکه در این
 کتاب

موقوف

موقوفه علی اکبر خوره یکسر نوشاد یکسر مقتضی انوار و شفا شود و نوشاد
 باهم مقتضی هر دو صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 کند در سر دم و کوره مقتضی تمام است این صلا و در اول استاد بطریق و فرست
 انهم یک یک کفر و بعد آن را صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 طان خنبل سیر سکر فزنج فاف مزین و این در هر دو علی
 عین این فانی که ثابت کشتن است علت او بر و دار و در فزنج خنبل اکواب
 تازه او باشد بقدرت انوار و انوار باشت مقال سکر کهنه تند و هفت
 مقال فزنج هم مزین نماید مقایسه بود از برای عقد فزنج + و دیگر مزین باهم
 صلا یکنه یا سکر این هم مذکور و با فزنج سحر و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 دهد یا بطریق فزنج و این هم مذکور و با فزنج سحر و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 و در هر دو سیر سکر فزنج فاف مزین و این هم مذکور و با فزنج سحر و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 و در هر دو سیر سکر فزنج فاف مزین و این هم مذکور و با فزنج سحر و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 او را آتش زغال به چشید و از بالا علی آتش را با د بزند که شعله شود فزنج
 عقد میشود و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 در کینه و فلفل و طعم کند سفید کرد ده مقال مزین براده کرده با نوره

اینکه در این
 کتاب

وصفه بطریق من ثالث عقد نصف فزنج بمقام سحرها لاهوتها و یقصر یزنج
 و من الجربان فاطر حار یقبل یمن یمن صلا فزنج یقبل الی الخ مقطر فاید اذا
 الخ العلم علی الحدید لیس و اذا بر و اذا الخ علی الخ صلا و کذا نوشاد
 الخ صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 الاصل الخ صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 حایل ماء جامد هوا و کد نا حایل
 اشی معتدله اشی معتدله و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 عقد فزنج فزنج

اسفل

اسفل الارض حید عدول یاد کا و یل و طالب صلیت نوشاد و کس
 بر او با فزنج سکر ساید و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 پاک شود خنبل یک یک با یک فزنج باهم بکارتند در تاب سیه شود فزنج
 فزنج سکر نوشاد یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 بعد در هر دو سیر سکر فزنج فاف مزین و این هم مذکور و با فزنج سحر و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 ثابت است معین یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه

اینکه در این
 کتاب

مقال فزنج باهم سحر کرده در مقال فزنج نوشاد و در مقال فزنج شش ستر
 عمل صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 نو و مقتضی کند انکه صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 ضعیف بعد از آنکه خون جگر با نوره بود و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 آن صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 بود و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 شد پس بد کفر فزنج است و آب دفع است و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 و مرع الصفراء اما آن قطعه که یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 مرع الصفراء بعد از آنکه صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 کسیت احمر بر خاست که و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 کرم چند بار با سیر سکر فزنج فاف مزین و این هم مذکور و با فزنج سحر و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 آب صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 از یمن و فزنج فزنج و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 بعد از آنکه بخورده و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه
 می و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه و یو و صلا یکنه

اینکه در این
 کتاب

بزین وقت مقدر شده بود آن دایره و سیکه بعد از حل حسابانده برینده تمام بشود
 تعیین و تقطیر نماید که از خود سیاه شده اغیر خواهد شد و این عمل این خواهد شد بعد از آن
 باز همین ارض بریزد مل و قیطر را ارض وصل تمام مد فوق خود و اگر به خود این تکلیف
 جرحیدید بعد از آن این آب را غوطه بردارید و بیایید در آن حساب معلوم را دم
 کم یعنی بقدر ربع یا حتی باشد بخورده این جرحیدید بدهد و در یک آنش را دم
 مسدود الماس بدهد تا محلول در جرح مقدر شود و بعد دوباره و نه مرتبه دیگر از حساب
 معلوم بدهد باز همین طریق در جرح مقدر نماید تا وقتی که جرح حساب معلوم دارد جرح
 مدید بعد نماید این وقت جرح جمع خواهد شد اینست جرحیدید جمع که حکما خواسته اند
 و مخفی نماید آن جرح دیگر را که از وقت نماده بود که بخوبی است مثل اصل اول بدو معلوم دارد
 که با و اللهی و اخیل یکدم در وقتیکه علاج می نماید آن وقت که تعیین می کنند بر این علاج
 در آن وقت هم این حساب با اینو بیاید یا کمالی رقیق باشد این حساب هم در عمل داخل
 آن حساب بود غلط نماید که سولای اینجا بکار دیگر نخواهد بود البتة این حساب بیاید
 هم داخل آن حساب نمایند و السلام

